

bringe deres Aftener rundt omkring paa Forlystelsessteder, og at han troede, at det var en af Grundene til, at de kom bedre ud af det. Jeg er ikke klar over, om denne Udtalelse skulde være alvorligt ment, hvad jeg dog ikke tror; thi som bekendt faa vore Soldater kun 55 Øre om Dagen og 1½ Pund Brød, og alle, der have været Soldat, vide, hvor mange Øre deraf der medgaa til Pudsekvisitter, Vadsk osv. Der kan altsaa næppe blive noget tilovers for den, der aftjener sin Værnepligt, til at give ud paa Forlystelsessteder og andre Steder, som ikke ere gode at komme paa. At nogle Soldater gaa paa Forlystelsessteder indrømmes, men det er ganske sikkert ikke dem, som leve af deres Løn, der komme der, men vistnok kun dem, som selv have Penge eller faa Penge fra deres Slægtninge.

Dernæst blev der af den ærede Krigsminister anstillet en Sammenligning mellem Underofficererne og de menige. Det ærede Medlem for Bælum (J. H. Jensen) har svaret derpaa, og jeg kan gøre hans Ord til mine; men den ærede Minister sagde ogsaa, at han vel vidste, at Soldaterne havde det knapt, men det var da kun i kort Tid, de vare inde som Soldater, og det gode Kammeratskab gjorde, at de bedre stillede hjælp Staklerne. Ja, det er nu godt nok, men jeg mener nu rigtignok, at hverken Regering eller Rigsdag kan slaa sig til Taals med den Maade at underholde Soldaterne paa, men vi bør have det saaledes, at vi med god Samvittighed kunne gaa ud fra, at de kunne leve af deres Lønning, uden at tage Skade paa deres Helbred eller Liv. Naar jeg har fremført disse Udtalelser, er det egentlig, fordi jeg finder det noget betænkeligt, om man skulde komme ind paa den Tanke, at man mulig kunde knibe uden om Spørgsmaalet ad disse Veje, som jeg aldeles ikke mener ere heldige at komme ind paa.

I samme Forbindelse skal jeg omtale en anden Sag vedrørende de værnepligtige Soldater. Der blev jo i Fjor under Finanslovens 2den Behandling ført et Samraad mellem den daværende Krigsminister og Finansudvalget om, at Forældre og Hustruer skulde have fri Befordring for at kunne komme ind at se til deres værnepligtige paarørende, der laa paa Sygehus eller Lazaret, og at de, der døde i den Tid, de aftjente deres Værnepligt, skulde begraves eller Liget hjemsendes paa Statens Bekostning. Den ærede Krigsminister har jo givet Svar herpaa, og jeg fandt det

Svar tilfredsstillende. Men i samme Forbindelse tilraadede jeg i Fjor, og henstillede til Ministeren og Finansudvalget, om vi ikke kunde gaa et lille Skridt videre, nemlig ved at give de menige Soldater fri Rejse paa vore Jærnbaner, naar de erholdt Orlov. Som bekendt gives Orlov kun i ganske sjældne og faa Tilfælde, f. Eks. hvis der er nærpaarørende hjemme, der afgaa ved Døden eller lignende Tilfælde, f. Eks. ogsaa ved Højtiderne, hvor der er en Del, som faa Orlov til at rejse hjem. Jeg tror ikke, at det vilde afstedkomme store Ulemper for Statsbanerne at gøre den Indrømmelse, og jeg er sikker paa, at ingen vilde bebrejde Rigsdagen eller Regeringen, at de vare for flotte i den Henseende, om man gik dertil, at man gav de værnepligtige Soldater fri Rejse med Banerne, naar de fik Orlov. Det er kun dette, jeg vilde henstille til den ærede Krigsminister, den ærede Marineminister og det ærede Finansudvalg.

Formanden: Folketingsmanden for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Reventlow) har Ordet for en kort Bemærkning.

Reventlow: Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 3dje Valgkreds (Oscar Hansen) sagde, at den Forudsætning, jeg gik ud fra, var urigtig. Jeg gik ud fra den Forudsætning, at Indsamlingen var sket udelukkende til Fordel for de udelukkede Hustruer og Børn, det er og bliver rigtigt, hvad saa det ærede Medlem siger, hvor meget han end vender og drejer det. Og denne Forudsætning forrykkes ikke det allermindste derved, at der har indfundet sig nogle sultne Mesterbørn, som ikke ere blevne afviste. Det vilde min Sandten ogsaa have været for haardt.

Formanden: Folketingsmanden for Kjøbenhavns Amts 3dje Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Oscar Hansen: Det forekommer mig at være noget vanskeligt paa en Gang at bebrejde de Kjøbenhavnere, der have oprettet Bøspisingen, at de have været partiske og upartiske. Det ærede Medlem bebrejdede imidlertid Kjøbenhavnerne begge Ting. Jeg skal blot tilføje et eneste. At være human, det vil sige at føle sig forpligtet over for det menneskelige og personlige, at være human har intet at gøre med det almene. Hvad der er partisk eller upartisk, vedrører ikke Spørgsmaalet